

INSOLVENȚĂ: Plata salariilor din Fondul de Garantare. Controverse. Noutăți

de Alice Ene, Managing Associate Voicu & Filipescu

Deschiderea procedurii de insolvență generează o serie de consecințe negative pentru parcusul economic al unei companii, mai ales atunci când aceasta este declarată prea târziu pentru a mai beneficia de avantajele reale pe care Legea insolvenței le prevede.

Unele dintre acestea vizează salariații unei companii insolvente, care sunt afectați, pe de o parte pentru că nu și-au încasat salariile, insolvența fiind caracterizată prin insuficiența fondurilor bănești pentru plata datoriilor scadente, iar pe de altă parte, și pentru că insolvența poate determina încetarea raporturilor de muncă acolo unde șansele de redresare sunt reduse.

[Citește întregul articol...](#)

Modificări legislative publicate în luna noiembrie 2020

Practica Voicu & Filipescu acoperă toate domeniile de expertiză relevante pentru compania dumneavoastră. În această ediție vă sunt prezentate câteva modificări legislative recente în următoarele domenii:

- Protecția datelor cu caracter personal
- Dreptul muncii
- Litigii și arbitraje
- Imobiliare

+ VF News

Articolul „Hotărârea Schrems II – Cum mai transferăm datele personale către țări terțe? Câteva recomandări practice” de Marta Popa, Partener Senior Voicu & Filipescu, publicat pe Universul Juridic. Dați click [aici](#) pentru a citi articolul.

Grupul dedicat de lucru al VF în contextul Coronavirus (COVID-19) continuă să fie activ în furnizarea soluțiilor legale și strategiilor în beneficiul companiilor impactate de criza sanitară. [Detalii aici.](#)

Două dintre tranzacțiile în care Voicu și Filipescu a fost implicată au fost incluse printre cele mai importante tranzacții de pe piața românească de M&A în cercetarea efectuată de specialiștii publicației [Ziarul Financiar](#) pentru ediția din 2019 a anuarului [Top tranzacții](#)-[click aici](#) pentru detalii.

Legal500 EMEA ediția 2020

recomandă Voicu & Filipescu pentru calitatea serviciilor prestate în 6 arii de practică: societăți comerciale, drept comercial și fuziuni și achiziții, dreptul muncii, PPP și achiziții publice, imobiliare și construcții, restructurare și insolvență.

IFLR 1000, ediția 2020

recomandă Voicu & Filipescu pentru activitatea avocaților săi în 3 arii de practică: fuziuni și achiziții, financiar – bancar și dezvoltare de proiecte. De asemenea, domnul avocat Dumitru Rusu - Partener, coordonatorul practicii de drept financiar – bancar, a fost inclus la secțiunea *Highly Regarded* pentru domeniile de practică drept financiar - bancar și piețe de capital.

Chambers and Partners Europe, ediția

2019 recomandă Voicu & Filipescu pentru activitatea avocaților săi în 2 arii de practică: fuziuni și achiziții, și societăți comerciale.

INSOLVENȚĂ: Plata salariilor din Fondul de Garantare. Controverse. Noutăți

de Alice Ene, Managing Associate Voicu & Filipescu

Deschiderea procedurii de insolvență generează o serie de consecințe negative pentru parcusul economic al unei companii, mai ales atunci când aceasta este declarată prea târziu pentru a mai beneficia de avantajele reale pe care Legea insolvenței le prevede.

Unele dintre acestea vizează salariații unei companii insolvente, care sunt afectați, pe de o parte pentru că nu și-au încasat salariile, insolvența fiind caracterizată prin insuficiența fondurilor bănești pentru plata datoriilor scadente, iar pe de altă parte, și pentru că insolvența poate determina încetarea raporturilor de muncă acolo unde șansele de redresare sunt reduse.

În acest context, ulterior apariției Legii insolvenței nr. 85/2006, a fost adoptată și Legea 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, prin care statul acordă o facilitate societăților în insolvență, respectiv angajaților acestora, prin plata salariilor restante, a oricăror alte compensații sau indemnizații bănești, calculate pe o perioadă de 3 luni calendaristice anterioare sau ulterioare datei deschiderii procedurii de insolvență.

Acest Fond de Garantare este constituit din contribuția asiguratorie pentru muncă, datorată de angajator, astfel cum aceasta este prevăzută de art. 211 Cod Fiscal, în prezent fiind în cuantum de 0,25% calculându-se la caștigurile brute ale angajaților/altor persoane asimilate.

Condițiile pentru acordarea acestei facilități de către stat prin Agențiile de Ocupare a Forței de Muncă erau: (i) pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței și (ii) ridicarea totală sau parțială a dreptului de administrare.

Deși această facilitate era prevăzută de legislație încă din 2006 (în vigoare din 1 ianuarie 2007), nu era mereu accesată de către societățile în insolvență/faliment, mai ales atunci când existau active în patrimoniu, de cele mai multe ori din cauza formalităților și birocrăției specifice sistemului public de asigurări sociale. Administratorul/lichidatorul judiciar proceda la valorificarea activelor în procedură și abia ulterior efectua distribuiri către angajații care, răbdători, așteptau la masa credală, câteodată și ani de zile.

În cazul în care această facilitate era accesată, atunci Fondul achită beneficiarilor salariile restante înscrise în tabelul creanțelor și aferente celor trei luni calendaristice anterioare sau ulterioare deschiderii procedurii, ca, mai apoi, Fondul să se subroge în drepturile beneficiarilor. Astfel că, (1) în cazul efectuării de distribuiri în procedura de insolvență către această categorie de creditori - salariații - ca urmare a valorificării de active, recuperării de creanțe, Fondul de garantare participă la distribuiri în locul beneficiarilor care au încasat indemnizațiile, iar (2) în situația în care se pronunță închiderea procedurii de insolvență, ca urmare a redresării societății angajatoare, aceasta este obligată să restituie sumele achitate din Fondul de garantare, în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

Accesarea acestei facilități era descurajată și de interpretarea diferită atribuită în mod discreționar de către Agențiile Teritoriale de Ocupare a Forței de Muncă a Legii 200/2006 și a normelor metodologice de aplicare a Legii, deoarece cele două condiții menționate anterior nu erau îndeplinite prin același act procedural sau măcar prin hotărâri diferite dar pronunțate într-un interval de 3 luni calendaristice.

Prin hotărârea judecătorească de deschidere a procedurii insolvenței nu se ridică automat și dreptul de administrare, aceasta din urmă putându-se realiza cu mult peste 3 luni de la data deschiderii procedurii și, de cele mai multe ori, abia la data pronunțării falimentului. Iar, pe de altă parte, și pronunțarea falimentului (prin nedeclararea intenției de reorganizare și nedepunerea unui plan sau prin eșuarea planului de reorganizare) se realiza tot printr-o hotărâre judecătorească, care, de data aceasta, în mod automat ridică dreptul de administrare, însă nu existau salarii restante anterioare falimentului, ci cu mult înainte, la data primei deschideri a procedurii insolvenței. Interpretările diferite ale autorităților au permis că nici unii, nici alții să nu beneficieze de plata salariilor restante din Fondul de Garantare, cazurile ideale fiind doar cele în care, încă de la început, se deschidea procedura de faliment în forma simplificată.

Abia în anul 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmare a sesizării Curții de Apel Brașov - Secția contencios administrativ și fiscal, a emis Decizia nr. 16/05.03.2018 stabilind că:

- perioada de maximum 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăti creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se situează în intervalul de referință de 3 luni imediat anterioare deschiderii procedurii de insolvență - 3 luni imediat ulterioare deschiderii procedurii de insolvență;
- perioada de 3 luni, pentru care Fondul de garantare poate prelua și plăti creanțele salariale ale angajatorului în insolvență, se raportează exclusiv la data deschiderii procedurii insolvenței.

Această interpretare, din păcate, chiar dacă a clarificat din punct de vedere juridic data de referință pentru stabilirea perioadei pentru care se poate acorda aceasta facilitate ca fiind data deschiderii procedurii de insolvență (eliminând situațiile în care ulterior se pronunță o [nouă] hotărâre de deschidere a procedurii de faliment), din punct de vedere operațional a determinat/perpetuat o limitare a societăților insolvente care se puteau califica pentru acoperirea salariilor din Fondul de Garantare, doar la cazurile ideale menționate anterior.

Tocmai de aceea, în iulie 2020, Plenul Curții Constituționale s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, în interpretarea dată prin Decizia nr. 16 din 5 martie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Curtea a constatat neconstituționalitatea prevederilor legale față de art. 41 alin. (2) raportat la art. 16 alin. (1) din Constituție, în interpretarea dată prin Decizia 16/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, deoarece limitarea perioadei de acordare a drepturilor salariale plătite din Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, instituit prin Legea 200/2006, la primele 3 luni ce succed datei deschiderii procedurii de insolvență face abstracție de faptul că dreptul de administrare (a doua condiție sine qua non pentru plata acestor creanțe salariale) poate fi ridicat și după expirarea celor 3 luni de la data deschiderii procedurii, dacă angajatorul debitor aflat în insolvență optează pentru procedura generală a insolvenței și își declară intenția de reorganizare.

În urma declarării neconstituționalității, Ministerul Muncii a lansat pe 19.11.2020 în dezbatere publică Proiectul de lege menit să adapteze cadrul legal menționat anterior spețelor diferite întâlnite în practică, prin modificarea Legii 200/2006, în sensul eliminării condiției privind ridicarea dreptului de administrare a societății insolvente angajatoare, aplicanții dovedind doar deschiderea procedurii insolvenței prin hotărârea judecătorească rămasă definitivă.

După ce va fi încheiat procesul legislativ și această modificare va intra în vigoare (probabil în 2021), în sfârșit Legea 200/2006 se va putea aplica în mod unitar și nediscriminatoriu pentru toți salariații care devin creditorii într-o procedură de insolvență, indiferent cui aparține dreptul de administrare (societății sau administratorului judiciar).

Este adevărat, totodată, că Fondul de garantare va fi asaltat cu cereri pentru asigurarea salariilor restante în perioada următoare, mai ales în contextul unui trend ascendent al numărului de societăți care își vor declara insolvența, determinate de impreviziunea măsurilor de prevenire și stopare a răspândirii virusului Covid-19.

Pe de altă parte, nici angajatorii nu trebuie să profite de această facilitate în perioada de pre-insolvență, binecunoscut fiind faptul că, șansele redresării unei companii constau într-un management eficient, dar și un personal calificat, care va rămâne pe baricadele insolvenței, asigurând îndeplinirea unui plan de reorganizare, dacă își vor încasa la timp remunerațiile.

protecția datelor cu caracter personal - modificări legislative

publicate în noiembrie 2020

I. ROMÂNIA – reglementări legale

1. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către asociațiile de proprietari

Ca urmare a punctelor de vedere solicitate Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (în continuare, „Autoritatea” sau „ANSPDCP”) de către asociațiile de proprietari cu privire la prelucrările de date pe care le efectuează sau intenționează să le pună în practică, Autoritatea a publicat un comunicat cu privire la **scopurile în care aceste entități colectează și prelucrează datele personale**, respectiv:

1) În ceea ce privește **instalarea unui sistem de supraveghere video de către asociația de proprietari** se realizează în baza **interesului legitim** al asociației, de ex. pentru asigurarea pazei și protecției persoanelor, bunurilor și valorilor, a imobilelor și a instalațiilor de utilitate publică, precum și a împrejurimilor afectate acestora. Argumentele privind justificarea interesului legitim trebuie să se regăsească într-o documentație la nivelul asociației de proprietari și, ulterior, hotărârea de a instala un astfel de sistem trebuie adoptată în cadrul adunării generale a asociației de proprietari, potrivit legii.

În ceea ce privește instalarea camerelor video pe fiecare nivel/palier din imobil, apreciem că pentru prelucrarea imaginilor respective este necesară obținerea consimțământului fiecărui locatar de pe nivelul/palierul respectiv.

2) În ceea ce privește **dezvăluirea datelor precum numele și prenumele proprietarilor/locatarilor la avizierul scării de bloc**, precizăm că în lipsa unei prevederi legale exprese datele pot fi dezvăluite doar pe baza **consimțământului** persoanei vizate;

3) În ceea ce privește **înregistrarea datelor personale în cartea de imobil**, în măsura în care există o **obligație legală** în acest sens, datele pot fi prelucrate fără consimțământul persoanei vizate.

Referitor la **măsurile de securitate** pe care asociația de proprietari este obligată să le adopte, Autoritatea recomandă și **pseudonimizarea și criptarea** datelor cu caracter personal.

În ceea ce privește **transparența prelucrării**, sub aspectul **informării** persoanelor vizate, asociația de proprietari trebuie să efectueze informarea indiferent de temeiul prelucrării. Pentru informare, se poate apela la o **modalitate de informare generică**, prin **afișarea notei de informare la avizierul scării de bloc** sau a unor **pictograme adecvate, cum ar fi, în cazul supravegherii video**, la note de informare a persoanei vizate (afișate), precum și la alte modalități (prin email) ce sunt stabilite de asociație în funcție de situația concretă de prelucrare a datelor.

Referitor la **numirea unui responsabil cu protecția datelor**, **asociațiile de proprietari nu au obligația de numire a unui responsabil**.

2. ANSPDCP - Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat poziția ANSPDCP față de Orange România privind stocarea copiilor după cărțile de identitate

În litigiul aflat pe rolul instanțelor românești, având ca părți Orange România SA și ANSPDCP, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat poziția ANSPDCP în privința nelegalității stocării de către Orange România SA a copiilor actelor de identitate ale clienților săi, fără consimțământul expres al acestora, cu ocazia încheierii de contracte privind furnizarea de servicii de telecomunicații.

Orange România SA, prin **colectarea și stocarea copiilor de pe actele de identitate**, solicitate prin contractele de servicii de comunicații electronice, a prelucrat în mod excesiv date cu caracter personal ce intră sub incidența art. 8 din Legea nr. 677/2001, fără a avea consimțământul expres al persoanelor vizate, prevederi legale exprese sau avizul ANSPDCP.

În sensul celor de mai sus, CJUE a emis un comunicat de presă ce poate fi accesibil la următorul link: <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2020-11/cp200137ro.pdf>

II. România – sancțiuni

1. ANSPDCP. DADA CREATION a fost sancționată cu amendă în cuantum de 5.000 EURO pentru divulgarea și accesul neautorizat la datele cu caracter personal

Pe data de 24 nov. 2020, Autoritatea a publicat un comunicat privind finalizarea unei investigații la operatorul DADA CREATION S.R.L. care a fost sancționat cu **amendă în cuantum de 24.272,50 lei**, echivalentul a 5.000 EURO și **avertisment**.

Investigația a fost demarată ca urmare a unei sesizări prin care s-a reclamat faptul că **prin intermediul site-ului operatorului era disponibil un document privind înregistrările detaliate ale tranzacțiilor recepționate de acest site de la clienții săi** (persoane fizice) conținând adrese de e-mail, numere de telefon, nume și prenume clienți (persoane adulte și minori), vârstă minori, adrese de livrare, număr comandă, suma totală a comenzii, produsele comandate și data efectuării comenzii.

Operatorul a fost sancționat cu **avertisment** întrucât **nu a notificat Autorității incidentul de securitate** (ce i-a fost adus la cunoștință de către Autoritate).

2. ANSPDCP. Vodafone România a fost sancționată cu amendă în cuantum de 4.000 EURO deoarece nu a soluționat cererea unei persoane vizate

Pe data de 23 nov. 2020, Autoritatea a anunțat că a sancționat operatorul **Vodafone România SA** cu **amendă în cuantum de 19.468,8 lei, echivalentul sumei de 4.000 EURO**.

Sancțiunea a fost aplicată urmare a unor plângeri prin care se reclama faptul că operatorul nu a răspuns unor cereri de exercitare a drepturilor de acces și ștergere prevăzute de art. 15 și art. 17 din Regulamentul General privind Protecția Datelor.

III. UNIUNEA EUROPEANĂ - reglementări

1. A patruzecua Plenară a Comitetului European pentru Protecția Datelor

Marți, 20 octombrie 2020, a avut loc, online, a 40-a Plenară a Comitetului European pentru Protecția Datelor, organ cu personalitate juridică al Uniunii Europene, constituit în temeiul art. 68 din [Regulamentul General privind Protecția Datelor](#), potrivit unui [comunicat](#).

În cadrul acesteia a fost adoptat [Ghidul nr. 4/2019 privind Art. 25 din Regulamentul General privind Protecția Datelor – asigurarea protecției datelor din momentul conceperii și în mod implicit \(privacy by design and by default\)](#).

Ghidul adoptat este destinat să vină în sprijinul operatorilor și persoanelor împuternicite de operator, în scopul asigurării unei aplicări unitare și efective a cerințelor subsumate acestui principiu, luând în considerare scopul, natura, contextul și riscurile prelucrărilor, prin raportare la necesitatea respectării efective și a celorlalte principii de prelucrare a datelor cu caracter personal.

Acest instrument conține numeroase exemple practice și o secțiune de recomandări, raportate inclusiv la rolul responsabilului cu protecția datelor în cadrul operatorilor/persoanelor împuternicite.

2. A patruzeci și una Plenară a Comitetului European pentru Protecția Datelor

În cadrul Plenarei Comitetului European pentru Protecția Datelor, desfășurată on-line pe data de 9 și 10 noiembrie 2020, au fost adoptate următoarele documente:

- [Recomandările nr. 1/2020](#) cu privire la măsurile care suplimentează instrumentele de transfer pentru asigurarea concordanței cu nivelul de protecție al UE, ca urmare a Deciziei Curții de Justiție Uniunii Europene în Cauza Schrems;
- [Recomandările nr. 2/2020](#) privind Garanțiile Esențiale Europene referitor măsurile de supraveghere, raportat la activitatea de transfer, document cu rol complementar;
- Prima decizie în temeiul art. 65 din GDPR, referitoare la proiectul de decizie al DPA Irlanda privind Twitter Internațional.

Mai multe informații sunt disponibile la adresa: https://edpb.europa.eu/news/news_en.

3. A patruzeci și doua Plenară a Comitetului European pentru Protecția Datelor

În cadrul Plenarei Comitetului European pentru Protecția Datelor, desfășurată 19 noiembrie 2020, au prezentat **două noi seturi de proiecte de clauze contractuale standard (SCC)**, iar EDPB a adoptat o **declarație privind viitorul Regulament privind confidențialitatea electronică (ePrivacy)**.

Comisia Europeană a prezentat două proiecte SCC: un set de **SCC pentru contractele între operatori și împuterniciți și altul pentru transferurile de date în afara UE**. În plus, Comisia a prezentat un alt set de SCC-uri pentru transferul de

date cu caracter personal către țări terțe în conformitate cu art. 46 (2) (c) GDPR. Aceste SCC vor înlocui SCC-urile existente pentru transferurile internaționale care au fost adoptate pe baza Directivei 95/46 și care trebuiau actualizate pentru a le alinia la cerințele GDPR, precum și la hotărârea „Schrems II” a CJUE și pentru o mai bună utilizare pe scară largă a operațiunilor de procesare noi și mai complexe care implică adesea mai mulți importatori și exportatori de date. Comisia a solicitat un aviz comun din partea EDPB și AEPD privind actele de punere în aplicare pentru ambele seturi de SCC.

EDPB a adoptat o **declarație privind viitorul regulament privind confidențialitatea electronică (ePrivacy)** și rolul viitor al autorităților de supraveghere și al EDPB în acest context. EDPB și-a exprimat îngrijorarea cu privire la unele noi orientări ale discuțiilor din Consiliu cu privire la aplicarea viitorului regulament privind confidențialitatea electronică, care ar putea duce la supravegherea fragmentată, la complexitatea procedurilor și la o lipsă de coerență și securitate juridică pentru persoane și companii.

IV. UNIUNEA EUROPEANĂ – sancțiuni

1. Autoritatea din Norvegia a sancționat Spitalul Østfold HF cu amendă în cuantum de 70.000 Euro

Sancțiunea a fost aplicată deoarece, în perioada 2013-2019, spitalul a stocat extrase din rapoartele pacienților în afara zonei de siguranță. Cazul a început cu o notificare de încălcare a datelor cu caracter personal de la spital.

Autoritatea norvegiană pentru protecția datelor consideră că spitalul Østfold HF nu a stabilit un sistem de control al accesului care să fie suficient pentru a preveni încălcări ale datelor și se face o referire specială la rutinele pentru controlul accesului și stocarea datelor cu caracter personal.

2. Autoritatea din Spania a sancționat cu amendă Telefónica Móviles España cu amendă în cuantum de 75.000 Euro

Autoritatea spaniolă pentru protecția datelor a sancționat cu amendă în cuantum de 75.000 EUR compania Telefónica Móviles España, S.A.U., pentru prelucrarea ilegală a datelor cu caracter personal ale petentului, emițând mai multe facturi către acesta pentru servicii furnizate unui terțe persoane.

Autoritatea a considerat că prelucrarea datelor cu caracter personal ale petentului s-a realizat fără niciun temei legal și, în consecință, a amendat operatorul.

3. Autoritatea belgiană a sancționat cu amendă în cuantum de 1.500 Euro o persoană fizică cu privire la monitorizarea video efectuată

Doi reclamanți au depus o plângere la Autoritatea belgiană cu privire la sistemul de supraveghere video al celor doi vecini, precum și la utilizarea în continuare a imaginilor făcute de sistem. Cei doi inculpați instalaseră un sistem de supraveghere video cu cinci camere de supraveghere (filmare 24/7) pe proprietatea lor privată. Două camere care au fost menționate în plângere au fost poziționate în așa fel încât camerele respective au filmat drumul public sau proprietatea privată a reclamanților și au filmat cel puțin unul dintre reclamanți în timp ce conduceau pe drumul public sau intrau pe proprietatea lor privată.

Imaginile au fost folosite de inculpați într-o procedură de dispută între inculpați și reclamanți cu privire la planificarea mediului.

Autoritatea belgiană a considerat că existau interese legitime pentru inculpați să își protejeze propria proprietate privată, dar filmarea unor părți mari ale drumului public, precum și filmarea proprietății private a reclamanților, nu au fost necesare pentru a proteja aceste interese legitime și a dispus sancționarea acestuia.

4. **Autoritatea din Italia a sancționat Vodafone cu amendă în cuantum de 12 milioane de Euro pentru practici agresive de telemarketing**

Autoritatea italiană a sancționat Vodafone **cu o amendă care depășește 12.250.000 Euro** pentru prelucrarea în mod ilegal a datelor personale ale milioanele de utilizatori în scopuri de telemarketing. Pe lângă faptul că trebuie să plătească amenda, compania trebuie să pună în aplicare mai multe măsuri stabilite de Autoritate pentru a se conforma legislației naționale și a UE privind protecția datelor.

Autoritatea a stabilit că au fost utilizate numere de telefon false sau numere care nu au fost înregistrate la ROC (adică Registrul național consolidat al operatorilor de comunicații) pentru a efectua apelurile de marketing. Această practică se află în centrul atenției Vodafone și este aparent legată de un set umbrat de centre de apeluri neautorizate care desfășoară activități de telemarketing, fără a ține cont de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Vodafone utiliza liste de contacte achiziționate de la furnizori externi. Aceste liste au fost obținute de partenerii de afaceri Vodafone de la alte companii și au fost transferate către Vodafone fără consimțământul utilizatorilor.

Măsurile de securitate pentru gestionarea resurselor clienților s-au dovedit, de asemenea, inadecvate. În acest sens, mai multe plângeri și alerte au fost trimise Autorității de către clienții care fuseseră contactați de operatori care pretindeau să acționeze în numele Vodafone și solicitau să li se trimită ID-uri prin WhatsApp - destul de probabil în scopuri legate de spam, phishing sau alte activități frauduloase.

Ținând seama de încălcările constatate în cursul procedurii, Autoritatea italiană a aplicat o amendă în valoare de 12.251.601,00 Euro.

5. **Autoritatea suedeză a sancționat Consiliul de Educație din orașul Stockholm**

Autoritatea suedeză pentru protecția datelor a investigat așa-numita platformă școlară, sistemul IT utilizat pentru administrația elevilor a școlilor din orașul Stockholm. Analiza arată un nivel insuficient de securitate de o natură atât de gravă încât Autoritatea a aplicat o **amendă administrativă de patru milioane SEK** împotriva Consiliului de Educație din orașul Stockholm.

Autoritatea suedeză pentru protecția datelor a primit o serie de notificări privind încălcarea datelor cu caracter personal. Toate incidentele se referă la platforma școlară, care este sistemul IT utilizat, printre altele, pentru administrația studenților din Stockholm. Platforma școlii conține informații privind până la **500.000 de elevi, titori și profesori**.

În urma investigației s-a constatat că un număr mare din personal a putut să acceseze informații despre studenții cu identitate protejată. Într-o altă situație, tutorii au putut accesa informații despre alți copii referitoare, de exemplu, la

note și evaluări. Prin intermediul motorului de căutare Google, a fost posibil să se găsească legături pentru conectare la o interfață de administrare în care informațiile despre profesorii cu identitate protejată au fost accesibile.

Autoritatea suedeză pentru protecția datelor a aplicat o amendă administrativă de patru milioane SEK pentru încălcările constatate.

6. Autoritatea suedeză a sancționat cu amendă orașul Gnosjö pentru supravegherea video ilegală într-o locuință

Autoritatea suedeză pentru protecția datelor a aplicat o amendă administrativă de 200.000 SEK împotriva municipalității Gnosjö pentru supravegherea video ilegală într-o locuință LSS. Autoritatea suedeză pentru protecția datelor a primit o plângere de la o rudă a unui rezident al unei case de îngrijire rezidențială pentru persoane cu anumite deficiențe funcționale (așa-numita locuință LSS) din municipiul Gnosjö, susținând că rezidentul este monitorizat ilegal.

Comitetul de asistență socială din Gnosjö, care este responsabil pentru locuința LSS, a declarat că profilul bolii rezidentului a creat dificultăți majore atât pentru rezidentul însuși, cât și pentru personal, și că au apărut situații în care a existat un risc pentru viață și sănătatea rezidentului. Au existat și situații în care personalul a suferit răni.

Autoritatea suedeză pentru protecția datelor concluzionează în decizia sa că nu există niciun temei legal pentru supravegherea video, că nu a fost efectuată o evaluare a impactului înainte de inițierea supravegherii video și că operatorul nu a informat în mod clar despre supravegherea video. Din aceste motive, Autoritatea Suedeză pentru Protecția Datelor a aplicat o amendă administrativă de 200.000 SEK împotriva Comitetului pentru asistență socială.

dreptul muncii - modificări legislative publicate în noiembrie 2020

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15/2020 privind soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.048/1/2020 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din data de 03 noiembrie 2020, fiind aplicabilă începând cu aceeași dată.

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarea problemă de drept: "*Acțiunea promovată de angajator în contradictoriu cu salariatul pentru restituirea sumelor achitate de primul celui de-al doilea, de bunăvoie, în baza unei hotărâri judecătorești executorii, de primă instanță, care ulterior este desființată în calea de atac, îmbracă natura juridică a unui conflict de muncă, a cărui soluționare se circumscrie prevederilor art. 256 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, atrăgând, din punct de vedere funcțional și procesual, competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea tribunalului - Secția specializată în litigii de muncă și asigurări sociale, ori are natura juridică a unei cereri de întoarcere a executării, a cărei soluționare se circumscrie prevederilor art. 724 alin. (3) din Codul de procedură civilă, atrăgând competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea instanței de executare, respectiv a judecătoriei.*"

Înalta Curte a reținut că, din interpretarea coroborată a textelor de lege din materia executării silite rezultă că normele de procedură civilă nu reglementează posibilitatea de a solicita, pe cale principală, întoarcerea executării, atunci când a fost desființat titlul în baza căruia plata s-a realizat de bunăvoie de către debitor, dacă executarea silită nu a fost demarată, fiind incidentă instituția plății nedatorate, ce implică promovarea unui proces distinct pentru restabilirea situației anterioare. Prin urmare, prevederile art. 256 din Codul muncii constituie temeiul legal aplicabil pentru restituirea prestațiilor de către salariații care au încasat de la angajator, anterior începerii unei proceduri de executare silită, drepturi salariale în baza unor hotărâri judecătorești de primă instanță, desființate în căile de atac.

Pentru aceste motive, recursul în interesul legii a fost admis, Înalta Curte stabilind că acțiunea promovată de angajator în contradictoriu cu salariatul pentru restituirea sumelor achitate de primul celui de-al doilea, de bunăvoie, înainte de începerea executării silite, în baza unei hotărâri judecătorești executorii, de primă instanță, care ulterior este desființată în calea de atac, îmbracă natura juridică a unui conflict de muncă, a cărui soluționare se circumscrie prevederilor art. 256 alin. (1) din Codul muncii, atrăgând competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea tribunalului - Secția specializată în litigii de muncă și asigurări sociale, conform art. 208 și art. 210 din Legea dialogului social nr. 62/2011.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 192/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, precum și pentru modificarea lit. a) a art. 7 din Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1042 din data de 06 noiembrie 2020, intrând în vigoare la aceeași dată.

În ceea ce privește Legea nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, noua Ordonanță a adus următoarele modificări:

- a fost instituită obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice (deci, indiferent dacă sunt închise sau deschise; vechea reglementare prevedea această obligație doar în spațiile publice închise), fiind menținută această obligație de a purta masca de protecție în spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă;
- posibilitatea pe care o aveau angajatorii pe durata stării de alertă de a dispune, cu acordul salariatului, desfășurarea activității în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu, modificarea locului de muncă ori a atribuțiilor acestuia a fost transformată într-o prerogativă unilaterală a angajatorului; potrivit noilor modificări, pe durata stării de alertă, angajatorii dispun munca la domiciliu sau în regim de telemuncă, acolo unde specificul activității permite, cu respectarea prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii și ale Legii nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă (deci, fără a fi necesar acordul salariatului în acest sens);
- posibilitatea angajatorilor de a stabili programe individualizate de muncă pe durata stării de alertă a fost transformată într-o obligație; astfel, se prevede că, pe durata stării de alertă, prin derogare de la prevederile art. 118 alin. (1) din Codul muncii, angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, cu un număr mai mare de 50 de salariați, organizează programul de lucru astfel încât personalul să fie împărțit în grupe care să înceapă, respectiv să termine activitatea la o diferență de cel puțin o oră;
- s-a stabilit că, în perioada noiembrie 2020-31 decembrie 2020, se pot dispune suspendarea activităților care impun prezența fizică a antepreșcolărilor, preșcolărilor și elevilor în unitățile de învățământ și continuarea activităților didactice în sistem on-line.

Referitor la Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, noua modificare vizează introducerea posibilității ca părțile să convină printr-un acord scris ca mijloacele aferente tehnologiei informației și comunicațiilor și/sau echipamentele de muncă necesare prestării telemuncii să fie cele proprii ale telesalariatului, cu specificarea condițiilor de utilizare. În vechea reglementare se prevedea că angajatorul are obligația de a asigura aceste mijloace și/sau echipamentele de muncă, cu excepția cazului în care părțile conveneau altfel.

Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 1600/2020 privind modificarea Anexei nr. 1 la Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 741/2020 pentru aprobarea modelului documentelor prevăzute la art. XII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, cu modificările și completările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 și pentru stabilirea unor măsuri suplimentare de protecție socială a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1073 din data de 13 octombrie 2020, intrând în vigoare la aceeași dată.

Prin Ordin a fost modificată Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului muncii și protecției sociale nr. 741/2020 care conține modelele documentelor necesare pentru obținerea indemnizațiilor de care beneficiază salariații pentru perioada suspendării temporare a contractului individual de muncă, din inițiativa angajatorului, potrivit art. 52 alin. (1) lit. c) Codul muncii (activitatea angajatorului fiind redusă/ întreruptă temporar ca urmare a efectelor produse de coronavirusul SARS-CoV-2). Modificările au în vedere alinierea cu prevederile legislative recente.

Hotărârea Guvernului nr. 967/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1078 din data de 14 noiembrie 2020, intrând în vigoare la aceeași dată.

Prin Hotărâre a fost prelungită starea de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 noiembrie 2020 cu alte 30 de zile.

Prin Hotărâre este menținută obligativitatea purtării măștii de protecție în spațiile publice (închise sau deschise, astfel cum Legea nr. 55/2020 a fost modificată prin O.U.G. nr. 192/2020), spațiile comerciale, mijloacele de transport în comun și la locul de muncă.

De asemenea, pentru toate instituțiile și operatorii economici publici sau privați, s-a instituit obligația de a dispune organizarea muncii la domiciliu sau în regim de telemuncă, acolo unde specificul activității permite, în condițiile art. 108-110 din Codul muncii, precum și ale celor stabilite prin Legea nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.

În situația în care nu se poate desfășura activitatea de către salariat în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu și în vederea evitării aglomerării transportului public, angajatorii din sistemul privat, autoritățile și instituțiile publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și regiile autonome, societățile naționale, companiile naționale și societățile la care capitalul social este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ-teritorială, având un număr mai mare de 50 de salariați, au obligația organizării programului de lucru astfel încât personalul să fie împărțit în grupe care să înceapă, respectiv să termine activitatea la o diferență de cel puțin o oră.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 198/2020 pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1108 din data de 19 noiembrie 2020, intrând în vigoare la aceeași dată.

Potrivit Ordonanței, în perioada noiembrie 2020-31 decembrie 2020, prevederile O.U.G. nr. 147/2020 se aplică și în situația în care, prin ordinul ministrului educației și cercetării se dispune suspendarea activităților care impun prezența fizică a antepreșcolarilor, preșcolarilor și elevilor în unitățile de învățământ și continuarea activităților didactice în sistem on-line.

În această situație, zilele libere se vor acorda pe perioada stabilită în ordinul ministrului educației și cercetării.

litigii și arbitraje - modificări legislative publicate în noiembrie 2020

Legea nr. 274/2020 pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1144 din 26 noiembrie 2020 și este aplicabilă de la 29 noiembrie 2020.

Legea modifica art. 154 (Termenele de prescripție a răspunderii penale), alin. (4) și art. 231 (Plângerea prealabilă și împăcarea). Astfel, art. 154 alin. (4) din Codul penal are, ca urmare a modificării legislative, următorul text: *"Cu excepția infracțiunilor prevăzute la art. 218 și 220, în cazul infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, al celor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile, precum și al infracțiunii de pornografie infantilă, săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului."* – anterior modificării, în art. 154 alin. (4) din Codul penal erau prevăzute doar infracțiunile contra libertății și integrității sexuale săvârșite față de un minor, iar art. 231: *"(1) Faptele prevăzute în prezentul capitol, săvârșite între membrii de familie de către un minor în paguba tutorelui ori de către cel care locuiește împreună cu persoana vătămată sau este găzduit de aceasta, se pedepsesc numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. (2) În cazul faptelor prevăzute la art. 228 și 230, împăcarea înlătură răspunderea penală."* – au fost eliminate din alin. (2) faptele prevăzute în art. 229 alin. (1), alin. (2) lit. b) și c) – diferite infracțiuni de furt.

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în Cauza Vereș împotriva României, din 24.06.2015 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1121 din 23 noiembrie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

La originea cauzei se află Cererea nr. 47.615/11, îndreptată împotriva României, prin care un resortisant al acestui stat, domnul Cornel Vereș, a sesizat Curtea la 22 iulie 2011, în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. CEDO a considerat că autoritățile nu au efectuat o anchetă aprofundată și efectivă privind acuzația credibilă a domnului Vereș, potrivit căreia un agent de poliție l-a supus la rele tratamente și a declarat Cererea ca fiind admisibilă, hotărând că a fost încălcat art. 3 din Convenție sub aspect material și procedural. Astfel, Curtea a hotărât că: a) că statul pârât trebuie să îi plătească reclamantului, în termen de trei luni de la data rămânerii definitive a hotărârii, în conformitate cu art. 44 § 2 din Convenție, suma de 12.000 EUR, plus orice sumă ce poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de prejudiciu moral, care va fi convertită în moneda statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății și b) că, de la expirarea termenului menționat și până la efectuarea plății, această sumă trebuie majorată cu o dobândă simplă, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale.

Decizia Curții Constituționale nr. 355/2020 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a sintagmei "după obținerea cetățeniei române de către persoanele respective", cuprinsă în art. II alin. (4) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru accelerarea aplicării acesteia și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 501/2002 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1084 din 16 noiembrie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. CCR a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Dieter Junker și

Helga Junker în Dosarul nr. 17.478/325/2016 al Tribunalului Timiș - Secția I civilă și constată că sintagma "*după obținerea cetățeniei române de către persoanele respective*" din cuprinsul art. II alin. (4) din titlul II al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 184/2002 este neconstituțională, în măsura în care se aplică cetățenilor străini și apatrizilor care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 44 alin. (2) fraza a doua din Constituție.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 16/2020 privind admiterea examinării sesizării formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la o problemă de drept a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1047 din 09 noiembrie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. ÎCCJ a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 31 coroborate cu cele ale art. 37 alin. (5) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, termenul de prescripție a răspunderii contravenționale pentru contravențiile prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 50/1991, republicată, constând în executarea, fără autorizație de construire, a unei construcții ce cuprinde toate elementele structurale necesare pentru a fi considerată terminată la data constatării contravenției, curge de la data terminării în fapt a construcției.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 15/2020 privind soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.048/1/2020 a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1021 din 03 noiembrie 2020 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. ÎCCJ a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, stabilește că: Acțiunea promovată de angajator în contradictoriu cu salariatul pentru restituirea sumelor achitate de primul celui de-al doilea, de bunăvoie, înainte de începerea executării silită, în baza unei hotărâri judecătorești executorii, de primă instanță, care ulterior este desființată în calea de atac, îmbracă natura juridică a unui conflict de muncă, a cărui soluționare se circumscrie prevederilor art. 256 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atrăgând competența materială de soluționare în primă instanță în favoarea tribunalului - Secția specializată în litigii de muncă și asigurări sociale, conform art. 208 și art. 210 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

imobiliare - modificări legislative publicate în noiembrie 2020

Ordonanța de Urgență nr. 203/2020 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan ("OUG nr. 203/2020") a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1132 din 25 Noiembrie 2020, intră în vigoare la 3 zile de la data publicării și urmează să se aplice până la data de 31.01.2021. Reglementarea în discuție a fost adoptată pentru clarificarea condițiilor procedurale aplicabile demersurilor de vânzare inițiate și nesoluționate până la data de 13.10.2020, respectiv până la data intrării în vigoare a *Legii nr. 175/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului ("Legea nr. 175/2020")*. Întrucât Legea nr. 175/2020 prevede o serie de modificări de natură a tergiversa procesul de vânzare, pentru a se evita potențialele implicații negative, s-a stabilit că demersurile de vânzare inițiate și nesoluționate până la data de 13.10.2020 se vor finaliza în condițiile prevăzute de OUG nr. 203/2020, până la data de 31.01.2021. Pentru demersurile de vânzare inițiate după data de 13.10.2020, acestea vor rămâne supuse dispozițiilor din Legea nr. 17/2014, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 175/2020.

În acest sens, OUG nr. 203/2020 stabilește că cererile prin care se solicită afișarea ofertei de vânzare, înregistrate până la data de 13.10.2020, inclusiv la autoritățile publice locale din raza unității administrativ-teritoriale unde se află terenul, precum și cererile privind comunicarea acceptării ofertei depuse în termen de 30 de zile de la data afișării ofertei de către titularul dreptului de preemțiune, se soluționează cu respectarea dreptului de preemțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al Statului Român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale, atestată prin avizul final emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, sau, pentru terenurile cu o suprafață mai mică de 30 de hectare, de structurile teritoriale. În cazul în care titularii dreptului de preemțiune nu au manifestat, în termen de 30 de zile de la data afișării ofertei, intenția de cumpărare, autoritatea competentă emite adeverința de liberă vânzare. Nu sunt prevăzute alte condiții speciale pentru încheierea contractelor de vânzare în formă autentică. Prevederile OUG nr. 203/2020 sunt aplicabile și cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai statelor care sunt parte la Acordul privind Spațiul Economic European (ASEE) sau ai Confederației Elvețiene și apatrizilor cu domiciliul în România, într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat care este parte la ASEE sau în Confederația Elvețiană, precum și persoanelor juridice având naționalitatea română, respectiv a unui stat membru al Uniunii Europene, a statelor care sunt parte la ASEE sau a Confederației Elvețiene. De asemenea, dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole situate în extravilan se poate dobândi de cetățeanul unui stat terț și apatrizul cu domiciliul într-un stat terț, precum și de persoanele juridice având naționalitatea unui stat terț, în condiții reglementate prin tratate internaționale, pe bază de reciprocitate.

Pentru mai multe detalii în legătură acest material, vă rugăm nu ezitați să ne contactați.

Voicu & Filipescu SCA
Strada General Ernest Broșteanu nr. 31
Sector 1, București, Cod 010527
Tel: +40 21 314-02-00
Fax: +40 21 314-02-90
E-mail: office@vf.ro
Website: www.vf.ro

